

Een boodschap voor het nieuwe jaar

Schriftgedeelte: Hebreëën 13 vers 1-21.

Daar wij het einde van weer een jaar naderen en het begin van een nieuw jaar, hebben we zoveel dingen om dankbaar voor te zijn in onze huizen, ons leven, gezin en omstandigheden, in Gods kerk en persoonlijk. Wij moeten zeggen: *Hij doet ons niet naar onze zonden, en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden.* Maar ook, terugziende, zoals Gadsby zei:

Wij blikken op het reeds voorbijgegangene jaar,
En zien grote reden om vernederd te zijn.

O, wat een noodzaak tot een ootmoedige belijdenis!

Maar vervolgens hebben wij het nieuwe jaar voor ons. Wij vragen ons af wat het zal brengen. Wij gevoelen onze zwakheid en machteloosheid wanneer wij voortgaan op onze pelgrimsreis. Sommigen hebben beproevingen voor zich; sommigen vragen zich af of het volgende jaar hun laatste zal zijn; en dan de onbekende weg. Dus deze drie dingen, daar ben ik zeker van, wegen zwaar op een ieder van ons nu wij hier gekomen zijn deze avond om te bidden. Ik zou willen zeggen tot onze broeders, bidt in het gebed voor die dingen die werkelijk op uw geest liggen, want dat is een waar gebed. Ik weet dat er een fatsoenlijke vorm is - dingen die wij behoren te zeggen, of zouden moeten zeggen, of moeten zeggen - maar het zijn deze dingen die op onze harten liggen. **Uw zorg** - *Werp uw zorg op den HEERE, en Hij zal u onderhouden.* **Uw weg** - *wentel uw weg op den HEERE, en vertrouw op Hem, Hij zal het maken.*

Denkend aan de onbekende weg voor ons, zou ik kort twee punten naar voren willen brengen. De eerste is: welke veranderingen er ook mogen zijn (en er zullen vele zijn) "God zal Dezelfde zijn tot in oneindige jaren." *Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid.* Dezelfde in Zijn liefde, Dezelfde in Zijn genade, Dezelfde in de waarde van Zijn dierbaar bloed, Dezelfde almachtig om te behouden, Dezelfde in Zijn eeuwigdurende priesterschap.

De tweede zaak. Wanneer wij vooruitzien op het nieuwe jaar, mochten wij dan waarlijk geloven wat wij geloven. *De hand des HEEREN is niet verkort, dat zij niet zou kunnen verlossen; en Zijn oor is niet zwaar geworden, dat het niet zou kunnen horen.* Wij bidden tot een almachtig God.

In overpeinzing deze avond dacht ik aan een kleine gebeurtenis die plaatsvond in de 18^e eeuw. Aan het begin van de 18^e eeuw, ongeveer 300 jaren geleden, werd een jongetje geboren. Dat was een zeer droevige tijd in de geschiedenis van Gods kerk. Het scheen dat er opnieuw een verschrikkelijke vervolging en gevangenschap zou zijn, maar ook de stand van de godsdienst was buitengewoon laag, verschrikkelijk laag. Goddeloosheid in overvloed. Het christendom werd bespot. Er werd gezegd dat de aartsbisschop van Canterbury een atheïst was. Toen dit jongetje geboren werd, zag zijn godzalige grootvader hem aan en kon niet verhinderen dat hij wenen moest. Hij stortte bittere tranen. Hij zei: "Ik vraag mij af wat deze

kleine oogjes nog eens zien zullen in deze boze wereld." Wel, toen de kleine jongen opgroeide, wist hij wat zijn grootvader gezegd had. Hij zelf werd een nogal voorname predikant, en voor hij stierf, verwees hij naar wat zijn grootvader gezegd had toen hij geboren werd, die tranen: "Ik vraag mij af wat deze kleine oogjes zullen zien." En de kleine jongen, nu een oude man en een godzalige predikant, zei: "Deze kleine oogjes hebben de meest geestelijk gezegende dagen in Gods kerk gezien die Engeland ooit gekend heeft" - de dagen van Whitefield en de evangelische opwekking toen duizenden werden gezegend en de kerken en kapellen gevuld.

Nu, vooruitziende op de onbekende weg, en het lijkt een donkere dag; het lijkt een dreigende dag, maar de Heere is machtig om meer dan overvloedig te doen boven al wat wij bidden of denken.

Deze meditatie is gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op maandag 30 december 2013.

Staande gehouden door Uw ondersteunende hand,
Gaan wij, o Heere, van het ene naar het andere jaar;
En nog komen wij samen, op Uw bevel,
Om Uw genadige tegenwoordigheid hier te zoeken.

Voed ons vaak, Heere, onder deze wijnstok,
Het nieuwe jaar door met hemels brood;
Bekleed Uw Woord vaak met Goddelijke kracht,
Om de rotsen te verbreken en de doden op te wekken.

Door de stervende liefde van een Zaligmaker,
Aan menig verwond hart geopenbaard,
Verwijder vaak verleidingen, vrezen en schuld,
En wees onze Zon, en Kracht, en Schild.

(J. Newton)